

udgangspunktet for det indlæg, vi netop hørte her. Der var hverken hoved eller hale på det i forhold til det, jeg har sagt.

Det er jo en uomtvistelig kendsgerning, at det altafgørende i forhold til at yde en god omsorg og en god pleje er, om man har hjertet på rette sted, om man er et engageret menneske, der kommer ud og møder den enkelte ældre medborger, som har behov for pleje, med et omsorgsfuldt hjerte og et gen, der siger: Her er jeg for at bistå den her ældre medborger. Det er jo det helt afgørende for, om vi leverer en god pleje. Alt det andet er noget, vi drøfter.

Der gav jeg et eksempel med madproduktion, at den mad, der nu forhåbentlig kommer velduftende ind ad døren til fru Olsen på 89, skal være af en ordentlig kvalitet. Den skal være rigtig god, det skal være mad, hun virkelig bryder sig om. Hvordan vi har fået den lavet, er så en diskussion, vi må tage i forbindelse med, hvordan vi får den bedste kvalitet til fru Olsen på 89 år til den billigste penge også af hensyn til dem, der skal betale, nemlig skatteyderne. Hvordan sikrer vi, at vi får så god en kvalitet til den billigste penge? Der brugte jeg så eksemplet med trappen, men at blande det sammen, som hr. Arbo-Bæhr gjorde, var virkelig mor Karen og stenen om igen.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu var det jo altså ikke mig, der lavede den her sammenligning af at bygge trapper og at yde omsorg. Det var hr. Thulesen Dahl, det kom fra. Det er derfor, hr. Thulesen Dahl vil have et system, hvor hjemmehjælpen er fastlagt med 20 minutter til det, 10 minutter til det, 3 minutter til det osv. Det er det, hjemmehjælperen bliver træt af, for det er en mistillid til, at hjemmehjælperen kan yde omsorg, som hr. Thulesen Dahl siger, har hjertet på rette sted og får lov til at bruge det. Det får hjemmehjælperen i dag ikke lov til, fordi hr. Thulesen Dahl vil have et system, hvor alt – alt – skal måles i minutter og i kroner og øre. Det er det, erfaringen er.

Det er ikke som at slå søm i en trappe, hr. Thulesen Dahl. Der er brug for, at de offentligt ansatte får lov til selv at bestemme og ikke hele tiden skal dokumentere og kontrolleres, af hensyn til at deres arbejde skal udsættes for konkurrence fra andre.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er forkert, forkert, forkert. Jeg kan se for mig, hvordan Enhedslisten over de kommende måneder vil skrive læserbreve om, at jeg sammenligner pleje og personlig omsorg for den ældre medborger med bygningen af en trappe. Jeg kan lige se det for mig. Nu kommer det i B.T. og Ekstra Bladet og alle andre steder i sådan nogle små læserbreve, som bliver fabrikeret. Det er forkert, forkert, forkert. Det er egentlig ufatteligt, at man skal sige det.

Jeg går ikke ind for, at man ned i detaljen fuldstændig målbart har fundet ud af, om fru Olsen kan få lov til at få det ene eller det andet, når nu plejeren er ude hos fru Olsen. Det går jeg ikke ind for. Vi har et visitationssystem i kommunerne, som er bredt anerkendt af de politiske partier som en nødvendighed, og som baserer sig på, hvor meget hjælp den enkelte medborger skal have. Det er for at være sikker på, at den tid, der er med de ansatte, der er, går de rigtige steder hen til dem, der har det største behov.

Jeg er tilhænger af, at når plejeren kommer ind til den enkelte ældre, har vedkommende mulighed for at prioritere den indsats, som den enkelte ældre har størst behov for i situationen. Jeg er ikke tilhænger af, at man har en ældre medborger, der siger, at vedkommende har et frygtelig stort behov for at få gjort det her i dag, og der så bliver sagt: Jamen det må jeg ikke, for jeg har stående her på min seddel, at nu skal jeg gå ud og pudse dit vindue, eller jeg skal sørge for de bukser; der står her på mit skema, at jeg skal gøre sådan. Sådan et system er jeg ikke tilhænger af.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Hr. Thulesen Dahl starter sit indlæg med at sige, at personalet har ydet en kraftanstrengelse, at vi også skal kunne tiltrække nye medarbejdere, og at vi skal kigge på lønstrukturen, selv om det vedrører en aftale mellem andre parter.

Hvis man virkelig skal gøre noget for personalet, f.eks. for vores hjemmehjælpere, skal man gøre dem glade for deres arbejde, og er der noget, hjemmehjælperen er glade for, så er det at arbejde med de ældre. Jeg vil godt spørge, om hr. Thulesen Dahl så tror, at den rigtige måde er, at de starter stopuret, når de kommer ind, og måler tiderne? Tror hr. Thulesen Dahl, at det er det, som hjemmehjælperen er glad for, eller tror hr.